

mæssig. Det kan nævnes, at flere lande, herunder Sverige, allerede yder sådanne budgettilskud.

Endvidere har man i § 5 nr. 1 fundet det hensigtsmæssigt at erstatte ordet „projekter“ med „udviklingsfremmende foranstaltninger“, idet ordet „projekter“ ud fra en ren sproglig fortolkning forekommer for snævert.

Til nr. 2.

Eksportkreditgarantiordningen (lovens § 7) har hidtil været praktiseret således, at den kreds af virksomheder, der kan opnå garanti, er den samme som efter den almindelige eksportkreditordning, dvs. at garantien ikke blot har kunnet gives til eksportører, men også til pengeinstitutter mod tab i forbindelse med lån, som ydes til en udenlandsk køber af danske varer eller til købers bank, de såkaldte køberkreditter. Ved sådanne kreditter opnår den danske eksportør kontant betaling, medens banken overtager kreditgivningen. I praksis etableres køberkreditter imidlertid ofte ved, at en dansk bank indgår i et samarbejde med en eller flere udenlandske banker, således at långivningen deles mellem de i konsortiet deltagende banker, hvoraf en repræsenterer konsortiet over for låntageren.

Inden for den almindelige eksportkreditordning blev der ved lov nr. 288 af 14. juni 1974 om ændring i Lov om Danmarks Erhvervsfond givet udtrykkelig hjemmel til at yde garanti i tilfælde, hvor danske banker som deltagere i internationale bankkonsortier medvirker til finansieringen af dansk eksport.

En tilsvarende hjemmel til at yde garanti i disse tilfælde under eksportkreditgarantiordningen i lov om internationalt udviklings samarbejde foreslås indføjet i lovens § 7, stk. 1.

Til nr. 3.

Bestemmelsen i § 7, stk. 3, som ifølge forslaget ophæves, går ud på, at der stilles et beløb til rådighed til ydelse af lån fra den danske regering til importører og institutioner i udviklingslandene. Disse lån var tænkt anvendt til finansiering af den del af de kontraktlige betalinger, der sædvanligvis betales ved ordrens afgivelse eller ved varens afskibning — den såkaldte kontantrate — der for større leverancer normalt vil udgøre 10-20 pct. af den samlede leverances værdi. Det var endvidere forudsat, at lånene skulle ydes på særligt gunstige rente- og afdragsvilkår.

Den i § 7, stk. 3, hjemlede låneordning, som var tænkt finansieret af statslånsbevillingerne, er aldrig blevet benyttet, hvilket fortrinsvis skyldes, at ordningen ikke har været tillagt samme prioritet som statslånene. Bistandsværdien af den omhandlede

låneordning vurderes iøvrigt så lavt, at ydelser under ordningen ikke ville kunne medregnes i de internationale opgørelser over bistandens omfang i forbindelse med f.eks. opfyldelsen af 0,7 pct. målsætningen for industrilandenes statslige bistands andel af bruttonationalproduktet.

Til nr. 4.

I sin betænkning nr. 565 af 12. februar 1970 om Danmarks samarbejde med udviklingslandene udtalte revisionsudvalget, at præmiebetalingen for investeringsgarantier burde fastholdes, men anbefalede, at bestemmelsen om en garantifond blev ophævet.

Da eksistensen af en fond indebærer den praktiske fordel, at erstatninger i forbindelse med tab, som er dækket af investeringsgarantiordningen, straks kan afholdes af de i fonden beroende midler, og da den oprindelige fond rent faktisk er blevet opretholdt på statsregnskabet og er blevet tilskrevet de senere indgåede præmiebetalinger, anses det for hensigtsmæssigt, at bestemmelsens formulering føres tilbage til den formulering, som den oprindelig fik ved lov nr. 161 af 11. maj 1966.

Fondens formue udgør i øjeblikket ca. 2,5 mill. kr.

Til nr. 5.

Industrialiseringsfonden for Udviklingslandenes forpligtelser (aktionær- og låneaftaler, forundersøgelseslån, kontraktsforpligtelser og bindende tilsagn) beløb sig pr. 1. august 1975 til 117 mill. kr. Endvidere var der pr. samme dato givet velvillighedstilsagn om deltagelse i projekter, som befinder sig på undersøgelsestadiet, til et samlet beløb af 73 mill. kr. Fondens beholdninger udgjorde pr. samme dato 348 mill. kr., således at der til rådighed for nye projekter og tilsagn var 158 mill. kr. En fortsættelse af det nugældende finansieringsgrundlag — 35 pct. af provenuet af forbrugsafgiften på kaffe m.v. — skønnes ikke i tilstrækkelig grad at give mulighed for at afstemme kapitaltilførslen til fonden med dennes konkrete aktuelle behov. På denne baggrund foreslås fondens finansieringsgrundlag ændret, således at der på de årlige finanslove kan opføres et tilskud til fonden fastsat under hensyntagen til fondens kapital situation og aktivitetsniveau.

Medens garantier udstedt med sikkerhed i fondens egen formue allerede er omfattet af § 9, stk. 3, forudses tilskud i medfør af § 9, stk. 2 udover direkte kapitaltilførsel også at kunne bestå i indfrielse af garantiforpligtelser, som fonden inden for beløbsrammer, der kan fastsættes på de årlige finans-